

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie z wniosku SSA X.Y.

o ponowne zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności

w sprawie Sądu Apelacyjnego w Warszawie o sygn. akt VIII AKa 135/23

po rozpoznaniu w dniu 27 sierpnia 2024 r. w Izbie Karnej

na posiedzeniu

kwestii

dopuszczalności rozpoznania tego wniosku

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42a § 14 ustawy prawo o ustroju sądów powszechnych

postanowił:

wniosek o ponowne rozpoznanie sprawy o zbadanie spełnienia przez sędziego SSA X.Y. wymogów niezawisłości i bezstronności, pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 lipca 2024 r. w sprawie o sygnaturze akt II AKo 354/24 Sąd Apelacyjny w Warszawie na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. w zw. z art. 42 § 1 i 4 k.p.k. wyłączył od rozpoznania sprawy II AKa 354/24 sędziego X.Y. Treść uzasadnienia postanowienia dowodzi, że powodem wyłączenia były okoliczności uzasadniające jej wyłączenie na podstawie art. 41 § 1 k.p.k., lokowane także na płaszczyźnie prawa do sądu w rozumieniu art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 19 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 EKPC. W postanowieniu nie badano okoliczności stanowiących przesłankę

wyłaczenia sędziego na podstawie art. 42a § 3 ustawy prawo o ustroju sądów powszechnych, co w połączeniu z wyraźną podstawą procesową wydania postanowienia oznacza, iż wyłączenie sędziego X.Y. nie nastąpiło w trybie ustawy prawo o ustroju sądów powszechnych. To zaś skutkuje stwierdzeniem, że wniosek o ponowne zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności, wniosek złożony przez SSA X.Y., jest niedopuszczalny, skoro nie wydano postanowienia w oparciu o art. 42a ustawy prawo o ustroju sądów powszechnych. W takiej sytuacji nie powinno dojść do rejestracji sprawy w rep. KB i nie powinno się podejmować jakichkolwiek czynności w Sądzie Najwyższym (por. np. w analogicznej sytuacji zarządzenie z dnia 18 grudnia 2023 r., III KB 27/23). Skoro jednak doszło do podjęcia takich czynności, nieprawidłowych i zbędnych, konieczne stało się podjęcie decyzji co do dalszego postąpienia z niedopuszczalnym (przedwczesnym) wnioskiem SSA X.Y.

Z tego powodu należało przyjąć, że skoro wniosek został przyjęty przez Prezesa Izby Karnej, pomimo że nie jest on dopuszczalny, to przepis art. 430 § 1 k.p.k. nakazuje pozostawić taki wniosek (będący w istocie środkiem odwoławczym) bez rozpoznania.

Co do składu podejmującego taką decyzję, to uzasadnia ją przepis art. 30 § 2 k.p.k. w zw. z art. 42a § 14 ustawy prawo o ustroju sądów powszechnych.

Z tych wszystkich powodów należało orzec jak w postanowieniu.

Zarządzenie:

- zakresić sprawę w rep. II KB;
- odpis postanowienia doręczyć SSA X.Y. z pouczeniem o braku zażalenia (art. 430 § 2 k.p.k.)

[a.ł]

